

punkt og søge at formaa dem til at virke for Kvindernes Sag.

c) Foredrag og Diskussionsmøder angaaende Kvindens Valgret skal foranstalles, Litteratur desangaaende spredes.

d) Der skal overalt i Landets forskellige Egne oprettes Organisationer til Iværksættelse af den foreslaaede Arbejdsplan.

e) En Centralkomite oprettes i Hovedstaden.

f) En Deputation afsendes til det nye Senats Viceordfører med Opfordring til, at Kvindens Valgret tages under Overvejelse i det Forslag, som af Regeringen skal forelægges Landdagen.

Punkterne a, b, c, vedtoges uden Diskussion. Til Punkt f gjordes følgende Tillæggsforslag, som enstemmigt vedtoges: *I den Kommission, som Regeringen nedsætter for at behandle Valgrets spørgsmaalet bør ogsaa Kvinder have Sæde.*

Ved A. Br.

Et virksomt Liv.

En Kvinde, hvis Liv har været meget virksomt og indholdsrigt udadtil som indadtil, var *Ane Katrine Bjerre*, Lærer Bjerres Hustru i Lomborg Sogn ved Lemvig. Hun blev begravet 3. Juledag og baaret til Graven af sine 6 Sønner.

Hun kunde ikke nøjes med en Husmoders Gerning i Køkken og Stue. Samtidig med at hun passede denne, havde hun mange andre Arbejder for. Hun stod for Driften af en Gaard paa 10 Tdr. Land, som Lærer Bjerre købte en halv Snes Aar efter, at de var kommet til Lomborg Skole. Gaarden var den Gang uden Kultur, men Ane Katrine Bjerre fik drænet, mærglet og beplantet, saa hun kunde overgive Gaarden til en af sine Sønner i ypperlig Drift. Intet Arbejde var hende for vanskeligt. Hun kunde selv gaa bag Plov og Harve og haandtere Greb og Plejl saa godt som nogen Mand. Hun mødte ved alle Landbrugsmøder, hvor hun mente, der var noget at lære. Og sikkert ofte gik hun hjem med det rigeste Udbytte fra et saadant Møde, hvor hun maaske var eneste Kvinde, thi hun forstod at tænke sig om og rette sine Spørgsmaal saadan, at hun fik Besked paa, hvad hun trængte til at vide. Paa Skolemøder kunde hun staa frem og give gode Raad baade paa det ene og andet Omraade, og hendes Raad havde

Værdi, thi de var grundet paa Erfaring. Hun syslede altid med Masser af Planer. Sine Børn fik hun anbragt i de forskellige Livsstillinger, som hver enkelts Lyst stod til. To Sønner har studeret til Præst og en til Ingeniør. En er Mekaniker og to er Landmænd. En Datter er gift og har en stor Børneflokk, som hun arbejder for paa Moderens Vis, og en anden Datter er Lærerinde. — Hun elskede Børn, og hun havde paa det sidste mange Planer om Oprettelse af et Børnehjem paa sin Egn; maaske havde hun faaet sat det igennem, men hurtig kom Døden, hidført ved en Hjerneblødning, og gjorde paa faa Timer Ende paa denne sjældne Kvindes indholdsrige Liv.

Hun var trods det meget Arbejde udadtil en kærlig Moder og Hustru, hun forstod at hygge for sine Gæster, hun fulgte ikke andres Skikke, men hun lod sig lede af sin egen rige Følelse og sine kloge Tanker. Hun var som en Moder for hele Sognet, og hendes Hjælpsomhed var utrættelig. Naar fattige, syge eller trængende kaldte hende, kom hun, enten det var Nat eller Dag, og hun kunde altid hjælpe. Hun havde en egen Evne til at se Livets lyse Sider og meddele Folk noget af sit uopslidelige Humør.

Hendes rastløse Liv splittede ikke hendes Sind, thi dertil var hendes Personlighed for stærk. Der var noget i hende, der bandt alle hendes Bestræbelser sammen; det var hendes Kærlighed til sit Hjem, til Livets gode Gerning og til alle, der trængte.

Hun var en alvorlig Kristen, og der var i hendes Kristendom en ukuelig, stærk Vilje til Livet. Hun klagede aldrig over den rigelige Lod, hun fik af Kamp og strengt Arbejde. Hun var en oprindelig og original Personlighed, og der lever i Befolkningen mange Historier om hendes djærve Handlinger og dristige Ord. Hendes Medmennesker var for hende kun Mennesker; om de stak i en Præstekjole eller en Fattigmands Kofte, tog hun aldrig Hensyn til. En af hendes mange Venner sagde ved Begravelsen om hende, at hun var lige ypperlig i Forstand, Kraft og Hjertevarme.

Ane Katrine Bjerre var Medlem af „Dansk Kvindesamfund“, og ogsaa der har hun arbejdet ihærdigt.

Stinne Lilholt.